
Chulikopanishad Dipika

——
चूलिकोपनिषदीपिका

——
Document Information

Text title : chUlikopaniShat

File name : chUlikopaniShat.itx

Category : upanishhat, vyAkhyA

Location : doc_upanishhat

Author : Narayana

Proofread by : KS Sheshadri Sharma

Description-comments : vyAkhyA for mantrikopanishat 32/108; Shuklayajurveda Samanya
upanishad

Latest update : September 30, 2022

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 7, 2022

sanskritdocuments.org

Chulikopanishad Dipika

ચૂલિકોપનિષદીપિકા

ॐ તત્સદ્ગુણમણે નમઃ ।

॥ ચૂલિકોપનિષત્ અથવા મન્ત્રિકોપનિષત્ ॥

(નારાયણવિરચિતદીપિકાસમેતા)

ॐ પૂર્ણમદઃ પૂર્ણમિદં પૂર્ણાત્પૂર્ણમુદ્યતે ।

પૂર્ણસ્ય પૂર્ણમાદાય પૂર્ણમેવાવશિષ્યતે ॥

ॐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ ॥

ચૂલિકા ચૂડિકા લોકે સ્તમ્ભાગ્રં તીક્ષ્ણમુચ્યતે ।

તદ્બ્રહેદાન્તભાગોડયં ચતુષ્પાદા હિ પચ્યમી ॥ ૧ ॥

યોગકૃલમાત્મદર્શનં સ ચાડડત્માડતિસન્નિહિતોડપિ કણ્ઠસ્થહારવત્પરાગદૃષ્ટિના ગુરું વિના ન દૃશ્યત ઇતિ
તદ્બોધનાર્થમુત્તરો ગ્રન્થસ્તત્ર હારરૂપકેણાડડહ-

ॐ અષ્ટપાદં શુચિર્હસં ત્રિસૂત્રં મણિમવ્યયમ્ ।

દ્વિવર્તમાનં તેજસૈદ્ધં સર્વઃ પશ્યન્ન પશ્યતિ ॥ ૧ ॥

અષ્ટપાદમિતિ । અષ્ટૌ પ્રકૃતિરૂપાઃ પાદા અવયવા અસ્ય તમષ્ટપાદમ્ ।

તદુક્તમ્- “ભૂમિરાપોડનલો વાયુઃ ષં મનો બુદ્ધિરેવ ચ ।

અહકુાર ઇતીયં મે ભિન્ના પ્રકૃતિરષ્ટધા” ॥ ઇતિ ।

અસ્યાઃ પાદત્વં સર્વતઃ પ્રાથમ્યસામ્યાત્ । શુચિરુજ્જવલઃ । શુચિઃશબ્દઃ સકારાન્તો નપુંસકઃ । શુચિમિતિ વા
પાઠઃ । હન્યજ્ઞાનમિતિ હંસસ્તમ્ । ત્રીણિ સૂત્રાણિ ધર્માર્થકામા ચસ્ય મોક્ષસ્ય સ્વરૂપાનતિરેકાત્ । ત્રયો ગુણા
વા તિસ્રો નાડયો વા । મણિં પ્રકાશત્વાત્ । ન વિવિધમેત્યવ્યયમેકરૂપમ્ । દ્વયોઃ સ્થૂલસૂક્ષ્મદેહયોર્વર્તમાનં
તિષ્ઠન્તં દ્વિવર્તમાનમ્ । તેજસા પ્રકાશેનેદ્ધં દીપં તેજસૈદ્ધં છાન્દસી વૃદ્ધિઃ । એવંવિધમાત્માનં કણ્ઠસ્થાહારમિવ
સર્વો લોકઃ પશ્યન્નપિ ન પશ્યતિ । હારોડયષ્ટકન્દુકાવયવ ઉજ્જવલો હંસલક્ષણોપેતાસ્ત્રિવૃત્સૂત્રો મણિમયો દૃઢો
દ્વયોર્દક્ષિણોત્તરભાગયોર્વર્તમાનસ્તેજસા દીપશ્ચ ભવતિ । સર્વો લોકસ્તં પશ્યન્નપ્યતિસાન્નિધ્યાન્ન પશ્યતિ ॥ ૧ ॥

તર્હિ તદ્દર્શને ક ઉપાય ઇત્યત આહ-

ભૂતસમ્મોહને કાલે ભિન્ને તમસિ વૈશ્વરે ।

अन्तः पश्यति सत्त्वस्थं निर्गुणं गुणगह्वरे ॥ २ ॥

भूतेति । भूतमोडजनके काले कृष्णवर्णं श्वरं श्वराधिष्ठिते तमस्यज्ञाने भिन्ने नष्टे सत्यन्तरेव सन्निलितं पश्यति सत्त्वस्थं बुद्धिस्थं तत्साक्षिणं तत्प्रकाशयं वा । “दृश्यते त्वग्रया बुद्ध्या” इति श्रुतेः । स्वयं निर्गुणमपि गुणकोटरे विद्गोडमिति भासमानं मेघाडल एव सूर्यम् ॥ २ ॥

अशक्यः सोऽन्यथा द्रष्टुं ध्येयमानः कुमारकः ।

विकारजननीं मायामष्टरूपामजं ध्रुवाम् ॥ ३ ॥

ध्यायतेऽध्यासिता तेन तन्यते प्रेरिता पुनः ।

स्तूयते पुरुषार्थं य तेनैवाधिष्ठिता पुरा ॥ ४ ॥

स कुमारको जराश्रितः “त्वं कुमार उत वा कुमारी” इति मन्त्रवर्णात् । अन्यथेश्वरानुग्रहेण तमोभेदं विना प्रकारान्तरेण द्रष्टुमशक्यः । ध्येयमानो बाह्यदृष्ट्या चिन्त्यमानोऽपि । छान्दस्य ऐकारः । अथवाऽद्यापि ध्येयं चिन्तनीयं विचार्यं मानं प्रमाणमस्य दृढिज्ञेयत्वात् । मायां ध्यायते चिन्तयति जगत्सृष्ट्यर्थं सम्भावयति नारीमिवर्तुस्नाताम् ।

तद्दुक्तम्—” मम योनिर्मलद्वन्द्वं तस्मिन्गर्भं दधाम्यहम् ।

सम्भवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत “ ॥ इति ।

तेनाध्यासिताऽऽकान्ताऽऽरुढा प्रेरिता य सती तन्यते स्वयमेव कार्यरूपेण तता भवति । कर्मकर्तारि कर्मप्रत्ययः । तेनैवाधिष्ठिता सती पुरा पुरुषार्थं भोग्यम् । स्तूयते प्रस्तुतवती । कर्मकर्ता । पुरि लुङ्स्यास्य इति भूतेऽनघतने लट् ॥ ३ ॥ ४ ॥

भोग्यवस्तुजनकत्वेन मायां धेन्वा रूपायति—

गौरनादवती सा तु जनित्री भूतभाविनी ।

असिता सितरक्ता य सर्वकामदुघा विभोः ॥ ५ ॥

गौरिति । इयं गौर्दोग्नीश्वरवाहनानुद्धत्सा चेत्किं लम्भारं करोति नेत्याह—

अनादवतीति । नादरहिताऽयेतनत्वाद्भक्तुमसमर्थेश्वराधीनेत्यर्थः । यद्वा गौरी शुक्ला सत्त्वप्रधाना सती नादवती वेदप्रवर्तिका । पुंनदभावः । सर्वस्य । “गौरं शुक्लेऽरुणेऽपि यः” इति विश्वः । असिता तामसी । सिता यासौ रक्ता य सितरक्ता सात्त्विकी राजसी चेत्यर्थः । विभोरीश्वरस्य । सर्वकामदुघा सर्वाङ्गामान्दोग्धि यथेष्टकार्यकारिणी । मडानारायणीये श्वेताश्वते यस्याश्छागीसाम्यमुक्तम्— “अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां वल्लीः प्रजाः सृजमानां (जनयन्तीं) सःरुपाः । अजो ह्येको षुषमाणोऽनु शेते जडान्तेनां भुक्तभोगामजोऽन्यः” इति ॥ ५ ॥

इति प्रथमः भागः ॥ १ ॥

शुवानां अलुत्वं भोक्तृत्वमीश्वरस्यैकत्वं प्रयोजकत्वं चाऽऽह—

पिबन्ते नामविषयमसङ्ख्याताः कुमारकाः । (पिबन्ति)

अेकस्तु पिबते देवः स्वश्चन्देन वशानुगः ॥ ६ ॥

पिबन्त इति । नाम शब्दो विषयोऽर्थः । छान्दसत्वात्कर्त्रभिप्राये क्रियाङ्गल आत्मनेपदम् । प्रयोजकव्यापारः कर्त्रभिप्रायं क्रियाङ्गलमिति कैयटः । वशा वन्ध्या तामनुगतः । पर्वतराजपुत्र्या अप्रकृतत्वात् । यद्वा वशाः स्वविधेया अनुगाः परिवारो यस्य वशानुगः ॥ ६ ॥

तर्हि किमस्य सर्वथा लोक्तृत्वं नेत्याड-

ध्यानक्रियाभ्यां भगवान्भुङ्क्तेऽसौ प्रथमं प्रभुः ।

ध्यानक्रियाभ्यामिति । प्रथमं ध्यायति भगवानिदमिति ततः पश्यति सैव क्रिया तेन स प्रथमं भुङ्क्ते तदुच्छिष्टमन्यो भुङ्क्ते । ध्यात्वाऽवलोकनमेव तस्य भोजनम् । “न वै देवा अग्रन्ति न पिबन्त्येतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यन्ति” इति श्रुतेः ।

भुङ्क्त इत्युक्ते कां भुङ्क्ते तत्राऽऽड-

सर्वसाधारणी दोग्ध्रीमिज्यमानां सुयज्वलिः ॥ ७ ॥

सर्वेति । सर्वेषां साधारणीं समभोग्यामव्याकृतंरूपामित्यर्थः । “अेकमस्य साधारणं” इति श्रुतेः । दोग्ध्री तु स्वभक्षमपेक्षतेऽन्यथा दोडासम्भवाज्ञत आड-इज्यमानां सुयज्वलिः । साधुयाङ्गिडैर्व्यकव्येन पूज्यमानाम् ॥ ७ ॥

तर्हि तेषामन्यापेक्षया कुलविशेषेण भाव्यमित्यपेक्षायामाड-

पश्यन्त्यस्यां मडात्मानं सुपर्णं पिप्पलाशनम् ।

उदासीनं ध्रुवं उंसं स्नातकाध्वर्यवो डयेत् ॥ ८ ॥

पश्यन्तीति । वृक्षस्थानीयमेकं देडं त्यक्त्वा देडान्तरं गच्छतीति सुपर्णीपमं सुपर्णम् । पिप्पलं कर्मकुलमश्राति तं पिप्पलाशनम् । वस्तुवृत्त्योदासीनं स्नातकाध्वर्यवो डवाद्धोमात्पश्यन्तीत्यन्वयः । आत्मदर्शनमेव यागादिङ्गलम् । वडेदिति पाठे तानियं वडेन्निरुडेधोगक्षेमादिनेति व्याप्येयम् । डव इति पाठे डवनकर्मणि । डय इति पाठे डयोऽश्वस्तदुपलक्षितेऽश्वमेधकर्मणि । डयेदिति पाठे तानियं वर्धयेत् ॥ ८ ॥

अध्वर्यवङ्गलमुक्त्वा डौत्रङ्गलमाड-

शंसन्तमनुशंसन्ति डङ्ग्याः शस्त्रडोविडाः । (शास्त्रडोविडाः)

शंसन्तमिति । शस्त्रडोविडाः । सपाडबन्धो मन्त्र ऋक्त्वा डेवलया स्तुतिः शस्त्र गीयमानया तथा स्तुतिः स्तोत्रम् । “ऋग्भिः शंसन्ति यजुर्भिर्यजन्ति सामभिः स्तुवन्ति” इति यास्कवचनात् । शस्त्रे डोविडाः कुशलाः । डलं पूर्वोक्तमेवानुसन्धेयं सर्वत्र । सामगानां व्यापारमाड-

रथन्तरे डुडत्साम्नि सप्तैवैते य गीयते ॥ ९ ॥

रथन्तरं धृति । रथन्तरे गीयते बृहत्साम्नि गीयते । सामगैर्दोग्ध्रीपतिरिति शेषः । किं ब्रह्मना समैवैते य सामभेदा
गायन्तीति विपरिणामः । रथन्तरे बृहत्साम वैश्वं वैराजं मडानाम्नी रेवती वामदेव्यमिति सम सामानि ।
दोग्ध्रीपतिः कृत्वं पूर्वोक्तं ददातीति ज्ञेयम् ॥ ८ ॥

अथर्वाणां व्यापारमाह-

मन्त्रोपनिषदं ब्रह्म पदकमसमन्वितम् ।

पठन्ति भार्गवा ज्येष्ठथर्वाणो भृगुत्तमाः ॥ १० ॥ (पठन्ते)

मन्त्रेति । मन्त्राश्चोपनिषदं य मन्त्रोपनिषदम् । उपनिषदशब्दोऽकारान्तो नपुंसकमस्ति । ब्रह्म ब्राह्मणं पठन्ति
मायापतिं भजन्तीति भावः ॥ १० ॥

धृति द्वितीयः अणुः ॥ २ ॥

भार्गवग्रन्थानां विषयमीश्वरमाह-

ब्रह्मयारी य प्रात्यश्च स्कम्भोऽथ पवितस्तथा ।

अनडूवाल्लोडितोच्छिष्टः पठ्यते भृगुवितरते ॥ ११ ॥

कालः प्राणश्च भगवान्मन्युः पुरुष एव य । (भगवान्मृत्युः)

शर्वो भवश्च रुद्रश्च श्यावाश्च सासुरस्तथा ॥ १२ ॥

ब्रह्मयारीत्यादिसार्धद्वाभ्याम् । ब्रह्मयारित्वप्रात्यत्वाभ्यां सर्वविरुद्धधर्मा अस्मिन्नविरुद्धा इत्युक्तम् । स्कम्भः
स्तम्भकः । स्कम्भिः स्तम्भे । वृद्धः कुमारश्चेति विरुद्धम् । अनडूत्वं वाज्यवाडकथोरकेत्वात् । लोडितोच्छिष्ट
आर्द्रगजधर्मपरिधानत्वात् । कालः संतर्तृत्वात् । प्राणो वायुर्मूर्तत्वात् । मन्युस्तम उपाधिना । शर्वः ।
शृ लिसायाम् । भवति प्रभवति भवः । रोदनाद्गुद्रः । श्यावा विकृता अश्वा इन्द्रियाणि नेत्रादीनि यस्य ।
त्रिनेत्रदशभुजादिदृष्टत्वात् । असुरैर्वाणानिभिः सखितः सासुरः ॥ ११ ॥ १२ ॥

प्रजापतिर्विराट्थैव पाषिर्षिः सखिलमेव य ।

स्तूयते मन्त्रसंयुक्तैरथर्वविहितैर्विभुः ।

तं षाड्विंशकमित्येके समविंशं तथाऽपरे ॥ १३ ॥

पुरुषं निर्गुणं साङ्ख्यमथर्वाणं शिरो विदुः ।

यतुर्विंशतिसङ्ख्याकमव्यक्तं व्यक्तदर्शनम् ॥ १४ ॥

पाषिर्षिः पादपृष्ठं तत्तुल्यः संहारे लोडमर्दनात् । सखिलः सखिलवर्णाङ्गदत्वात् । अयं विंशतिविशेषणो
विभुर्मन्त्रब्राह्मणानां स्तूयते । अथर्वविहितैर्ब्राह्मणैः । विभुरीश्वरः परमात्मा । षड्विंशकं पौराणिकाः ।
समविंशं तद्भेदा एवम् । “मात्रा भूतनीन्द्रियाणि मनो बुद्धिरडङ्कुतिः । मडान्प्रधानं तत्त्वानि षड्विंशः परमेश्वरः”
॥ धृति ।

चित्तेन साहित्ये समविंशं धृति । सङ्ख्यायतेऽनयेति सङ्ख्या तत्सम्बन्धी साङ्ख्यस्तं ज्ञानगम्यमित्यर्थः ।

तदुक्तम्- “मूलप्रकृतिरविकृतिर्मलदायाः प्रकृतिविकृतयः सप्त ।
 षोडशकस्तु विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः “ ॥ ४१ ॥
 स्वयमव्यक्तमप्रत्यक्षं व्यक्तदर्शनं व्यक्तस्य जगतो भासकम् ॥ १३ ॥ १४ ॥

अद्वैतं द्वैतमित्येतन्निधा तं पञ्चधा तथा ॥ १५ ॥

अद्वैतं वेदान्तिनो द्वैतं काण्डादास्त्रिधा गुणभेदेन पञ्चधा भूतभेदेन “स एकधा भवति त्रिधा भवति पञ्चधा सप्तधा
 नवधा पुनश्चैकादशः स्मृतः” इति श्रुत्यन्तरात् ॥ १५ ॥

इति तृतीयः भागः ॥ ३ ॥

ब्रह्माद्यं स्थावरान्तं च पश्यन्तो ज्ञानयक्षुषः ।
 तमेकमेव पश्यन्ति परिशुद्धं विभुं द्विजाः ॥ १६ ॥

द्विजास्त्रैर्विंशतिः वेदविदः ॥ १६ ॥

यस्मिन्सर्वमिदं प्रोतं ब्रह्म स्थावरजङ्गमम् ।
 तस्मिन्नेव लयं यान्ति बुद्धुदाः सागरे यथा ॥ १७ ॥

यस्मिन्भावाः प्रलीयन्ते लीनास्या व्यक्ततां ययुः ।
 नश्यन्ते व्यक्ततां भूयो जायन्ते बुद्धुदा एव ।
 क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं यैव कारणैर्व्यञ्जयेद्बुधः ॥ १८ ॥

ब्रह्मेति । ब्रह्मकार्यं स्थावरान्ति यस्मिन्प्रोतं तमेकं ब्रह्मैव पश्यन्तीत्यन्वयः । लयं यान्ति सर्वे भावाः
 । लीनास्या लीनास्यं मुष्णं द्वारमविद्यालक्षणं येषां ते तथोक्ताः सन्तो व्यक्ततां ययुर्गताः । पुनर्नश्यन्ते
 नश्यन्ति । भूयश्च व्यक्ततां जायन्ते जनयन्ति । अन्तर्भावितार्थत्वात्सकर्मकः । गच्छन्ति वा । द्विः कथनं
 सृष्टिप्रलययोरभ्यासज्ञापनार्थम् । क्षेत्रज्ञेनाधिष्ठितं शरीरम् । कारणैरनुमितकारणैर्लुप्तुभिर्विमतं येतनाधिष्ठितं
 क्रियावत्प्राद्यवदित्यादिभिः । व्यञ्जयेत्त्वक्षयेत् । बुधः पण्डितः ॥ १७ ॥ १८ ॥

इति चतुर्थः भागः ॥ ४ ॥

अयं सदस्रशो देवं पर्यस्यन्तं पुनः पुनः ॥ १९ ॥

य अयं श्रावयेच्छ्राद्धे ब्राह्मणो नियतप्रतः ।
 अक्षय्यमन्नपानं च पितृणां योपतिष्ठते ॥ २० ॥

अयं सदस्रशः पुनः पुनः पर्यस्यन्तं देवं जन्ममरणान्तिप्रबन्धमापद्यमानं श्रुवम् । ईश्वराराधनेनोद्धरेदिति शेषः ।
 वैराग्यार्थमिदमभिहितम् । तस्यान्नं पानं याक्षय्यं भवति । पितृणां याक्षय्यमेवोपतिष्ठते ॥ १९ ॥ २० ॥

ब्रह्म ब्रह्मविधानं तु ये विदुर्ब्राह्मणान्दयः ।
 ते लयं यान्ति तत्रैव लीनास्या ब्रह्मशाधिने

लीनास्या अङ्गशायिन इति ॥ २१ ॥

इत्यथर्ववेदे यूलिकोपनिषत्समाप्ता ॥ १३ ॥

अङ्ग कूटस्थम् । अङ्गविधानं तज्ज्ञानोपायम् । लीनास्या लीनमास्थं मुष्णं प्रवृत्तिद्वारं रागादि येषां ते तथोक्ताः ।
। किमर्थं लीनास्याः । अङ्गशायिने अङ्गमणि शेते तस्थीलो अङ्गशायी भावप्रधानो निर्देशः । अङ्गशायित्वाय
अङ्गमणि शयनं कर्तुमेकीभवितुमित्यर्थः । द्विरुक्तिः समाप्त्यर्था ॥ २१ ॥

इति पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपज्ञवना ।

अस्पष्टपदवाक्यानां दीपिका यूलिकाभिधे ॥ १ ॥

इति नारायणविरचिता यूलिकोपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ १८ ॥

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुद्व्यते ।

पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

Proofread by KS Sheshadri Sharma

——
Chulikopanishad Dipika

pdf was typeset on December 7, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

